

SPELREGELS

LEIDSCHEPLEINSPEL

HET LEIDSCHEPLEINSPEL, kan gespeeld worden door twee tot zes personen. Op het spel bevinden zich:

12 café's en bars

3 eethuizen

3 theaters

2 hotels

4 hoekpunten

De café's of bars zijn onderstreept door een gele lijn.

De eethuizen zijn onderstreept door een roode lijn.

De theaters zijn onderstreept door een blauwe lijn.

De hotels door een geel-roode lijn.

Deze kleuren corresponderen met de zeshoeken die zich midden op het spel bevinden.

De gele zeshoek behoort dus bij de café's of bars;

De roode zeshoek bij de eethuizen;

De blauwe zeshoek bij de theaters;

De geel-en-roode zeshoek bij de hotels.

Op de **hoekpunten** wordt, uitgezonderd het politiebureau, direct de prijs van f 5.— betaald.

BEGIN VAN HET SPEL. Het spel begint bij de „Kring” en wordt rechtsom gespeeld. Eén der spelers belast zich met het uitreiken van de „tapvergunningen”, „eigendomsbewijzen”, enz., en het in ontvangst nemen van het geld, hetwelk uit de circulatie gaat.

Bij de eerste ronden van het spel, worden de eigenaars van de diverse zaken bekend. Komt men met een worp, als eerste, op de één of andere zaak, dan wordt men daar automatisch eigenaar van. Men begint „als klant” te betalen, vanaf het oogenblik dat een zaak een eigenaar gekregen heeft.

Komt men op een zaak die men zelf in bezit heeft, dan betaalt men natuurlijk niets. Een uitzondering hiervoor is een rondje. Moet men een rondje betalen in een eigen zaak, dan betaalt men aan ieder der medespelenden een consumptie, die bepaald wordt, door hetgeen de eigenaar van die zaak, geworpen heeft.

GELD DAT NIET AAN EEN EIGENAAR UITBETAALD KAN WORDEN, b.v. een boete, wordt uit de circulatie genomen.

DOBBELSTEENEN. Er wordt gespeeld met twee steenen. Een gewone dobbelsteen en een z.g. „pokersteen”.

Het aantal oogen dat geworpen wordt met den dobbelsteen, geeft aan hoeveel plaatsen men moet opschuiven, en bovendien, hetgeen men in een Café, Eethuis, Theater of Hotel, moet betalen.

Wordt er b.v. een 2 geworpen, dan gaat men twee plaatsen verder en gebruikt in de zaak waar men terecht komt (indien dit een café is) een glaasje bier. Dit is dus af te lezen op de gele zeshoek. Zoo leest men af voor een eethuis op den rooden zeshoek. Voor een theater op den blauwen zeshoek. Voor een hotel op de roode en op de gele zeshoek.

POKERSTEEN. Op den pokersteen zien we afgebeeld, een aas, een heer, een vrouw, een boer, een negen en een tien.

Werpt men met den pokersteen een aas, dan betaalt men een rondje. Dat is zoo groot als het aantal medespelenden, de werper (werpster) zelf medegerekend. Men kan dus een rondje moeten betalen in een Café, Eethuis, Theater, Hotel, Bloemenstal, enz. Een uitzondering is natuurlijk het politiebureau.

Werpt men met den pokersteen een heer, dan is men met een heer uit en betaalt men één enkele vertering.

Is men met een dame uit (dus werpt men een vrouw) dan betaalt men dubbele vertering. Werpt men een boer, dan wordt men vrij gehouden en behoeft niets te betalen, onverschillig wat men werpt.

UITZONDERING. Een uitzondering wordt gemaakt, indien één van de medespelenden een dame is.

Dan betaalt zij bij het werpen van een „heer”, dubbelen prijs, en bij het werpen van een dame (vrouw), enkelen prijs.

Overige worpen blijven hetzelfde.

Bij het werpen van een „tien”, betaalt men één enkele vertering, doch keert bovendien een kaartje van den stapel „**PECHKAARTJES**” die zich midden op het spel bevinden en voldoet aan de opdracht op dat kaartje vermeld. Daarna schuift men het kaartje weer onder den stapel.

Werpt men een „negen”, dan betaalt men ook één enkele vertering, doch ontvangt eveneens een kaartje met „tapvergunning”, „muziek”, „terras” of „dancing”, naar verkiezing. Deze kaartjes worden op één der zaken die men in bezit heeft, op de spelplaat gelegd.

Ook al heeft men nog geen eigen zaak, dan toch ontvangt men een kaartje en bewaart dit tot men een eigen zaak gekregen heeft, of onttrekt dit aan het spel, om zijn medespelers te hinderen.

„TAPVERGUNNING”. Zoolang een zaak geen „tapvergunning” heeft, mag er, onverschillig wat er geworpen wordt, niets anders dan koffie worden verkocht.

„MUZIEK”. Heeft men muziek in een zaak dan worden de prijzen met f 1.— per consumptie verhoogd.

„TERRAS”. Bezit men een terras, dan moet degen die op die zaak als klant komt, direct nog eenmaal gooien, alleen met den dobbelsteen. Hij (zij) moet n.l. nog iets op het terras gebruiken. Hij blijft in het gezelschap waarin hij zich bevond. Was iemand in een zaak met een dame, dan blijft hij op het terras dus ook met een dame. Moet men een rondje in een zaak betalen, dan betaalt men dus op het terras ook een rondje.

„DANCING”. Heeft men een dancing, dan betaalt iedere bezoeker f 2.50 entree. Met een dame dus f 5.—.

„PECHKAARTJES”. Er bevinden zich 13 „Pechkaartjes” in het spel.

Ze zijn bedoeld als „pech” bij het uitgaan. Het geld dat b.v. als boete betaald moet worden, of als „rondje voor de band”, wordt uit de circulatie genomen. Dat is dus geld dat niet aan een eigenaar van een zaak wordt betaald. Moet men, door een bepaling op een pechkaartje vermeld, geld betalen aan een eigenaar van een zaak, die zich in het politiebureau bevindt, dan verlaat dit geld de circulatie.

Moet men door de bepaling op een pechkaartje vermeld, een zaak sluiten, dan wordt op die zaak het bordje „gesloten” gelegd en met tellen overgeslagen. Eveneens zijn dan buiten werking de eventueel aanwezige „tapvergunning”, „terrassen” enz.

Indien een zaak geen „tapvergunning”, „terras” of een ander recht bezit, en die zaak wordt door een bepaling op een pechkaartje, gedurende 10 min. die rechten ontnomen en men ontvangt na 5 min. spelen, wel een „tapvergunning” of „terras” of „dancing”, dan geldt die straf nog gedurende 5 minuten.

„POLITIEBUREAU”. Komt men op het politiebureau, dan laat men éénmaal zijn beurt voorbijgaan. Indien alle spelers in het politiebureau zitten verlaat degen die het eerst in het politiebureau gekomen is, ook het eerst het bureau.

Op het moment van werpen, dus even voor men in het politiebureau gekomen is, kan men nog alle handelingen verrichten, als b.v. het in ontvangst nemen van „vergunningen”, „muziek” enz. Zoolang men in het politiebureau zit, kan men geen gelden betalen of ontvangen, in welken vorm ook.

„HOTELS”. Komt men met den een of anderen worp op een hotel, dan moet men daar een kamer huren, iets drinken en iets eten.

De kamer kost f 5.—. Werpt men b.v. een 2 en komt men daarvoor op een hotel dan betaalt men dus:

een kamer f 5.—

een bier.. f 1.—

huzarensla f 1.50

Totaal.... f 7.50

Komt men met een aas op een hotel, en wijst de dobbelsteen een 2 aan, dan betaalt men met 5 medespelenden, vijf maal f 7.50.

„EIGENDOMSBEWIJZEN”. Een eigendomsbewijs ontvangt men zoodra men eigenaar van een zaak geworden is.

Op dat eigendomsbewijs staat aangegeven, hetgeen men achtereenvolgens, naar verkiezing, als rechten op die zaak verkrijgen kan.

„GELD”. Iedere speler ontvangt bij den aanvang van het spel f 75.—. Is men zijn geld kwijt, dan heeft men verloren en wordt op de zaken die men bezit een bordje „gesloten” gelegd. Bij het sluiten van een zaak worden „tapvergunningen” enz. ingeleverd.

Die zaken worden dan overgeslagen met tellen en niet meer bezocht. Er komen dus steeds minder zaken. Degeen die het langst zijn zaken open heeft, wordt winnaar.

